

Am gustat plăcerea

Samoila

Vedeam prin ceață același și același vis,
Îl cercetam atent pe față și pe dos.
Pe Freud îl transportam ferice-n paradis
Să se convingă singur de-i este de folos.

Șoptit-a cineva că starea e păgână?
Eu, nu, tu, nu, deși cunosc de-a fir-a păr
Ce o să spună lumea, când o să spună,
Că peste toate domnește-un adevăr.

Priveam sfios cum plânge adevărul
Și-l studiam intens ca pe-o celulă pură,
Tot așteptând ceva de parc-aș sta sub părul
Din care va să-mi pice o mălăiață-n gură.

Îi las pe ceilalți să fie prinși de-angoase,
De cercetări savante pe propria lor piele
Și, deschizând ferestre spre zărilor sticloase,
Să scape de coșmaruri sau să se-nchidă-n ele.

Eu și cu mine, cuprinși în zeul mare,
Vom recunoaște, sincer, că am gustat plăcerea
De dânsul oferită în vremurile-n care
Pe alții îi subjugă trăitul și averea.